БОГОМЛАДЕНАЦ

ЧАСОПИС ЗА ДЕЦУ ⁘ ПРАВОСЛАВНА ЕПАРХИЈА КРУШЕВАЧКА
Број 5 ⁘ јануар 2016. године

Благословом Његовог Преосвештенства
Епископа крушевачког Господина Давида

БОГОМЛАДЕНАЦ

Часопис за децу ⁘ Православна Епархија крушевачка

Издавач:
Епархија крушевачка

Уредник:
Протојерej Радиша Јовановић

Помоћник уредника:
Раде Јовановић

Редакција:
Протојерej ставрофор Драги Вешковац
Протојерej ставрофор Ђорђе Милојковић
Протојерej Александар Величковић

Илустрације:
Мр Јасмина Ђокић, Сања Ђокић,
Асканио Поповић

Ликовно уређење, припрема и штампа:
Интерклима-графика, Врњци

Тираж:
3.000

ISSN 2334-9875

На корици: Света Тројица,
икона, 15. век, иконописац Преподобни Андреј Рубљов

Сви писани радови у овом броју ауторски су и подлежу Закону о заштити ауторских права. Њихово објављивање могуће је само са писменом дозволом аутора. Потписани радови изражавају ставове аутора.

Часопис „Богомладенац“, Епархија крушевачка
Доситејева 1, 37000 Крушевац, тел. 063/8073124
E-mail: casopisbogomladenac@gmail.com

Реч Епископа

Где су људи, ту је и око Божије, свагда уперено на створења Његова и на синове човечије,

ту је и слух Његов, осетљив да чује има ли кога на Земљи да тражи свога Творца, да дозива свога Оца небескога.

МОЛИТВА
У СВАКО ДОБА

Христе Боже, коме се у свако време и на сваки час на небу и земљи поклањају и кога славе, дуготрпељиви, многомилостиви, многомилосрдни, који праведне љубиш и грешнике милујеш, који све позиваш на спасење ради обећаних будућих добара; Ти сам, Господе, прими и наше у овај час молитве и исправи живот наш по заповестима Твојим; душе наше освети, тела очисти, замисли исправи, мисли очисти и избави нас од сваке невоље, зла и болести; огради нас светим Твојим Анђелима, да заштитом њиховом чувани и руковођени, достигнемо у јединство вере и познање неприступне славе Твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Ову молитву можемо, сами или са родитељима и ближњима, да прочитамо у ма које доба дана, када год пожелимо или осетимо потребу.

БОЖЈЕ ЧЕДО

Ко Господа Бога
поштује и воли,
ко за ближњег свога
Господу се моли,

и још правду брани,
дела добра твори,
љубављу се храни,
за истину бори,

ко опрашта редом
кад праштати треба –
тај је Божје чедо
и житељ је неба.

свештеник Радиша Јовановић

НАЂИМО РЕШЕЊЕ

Попуните поља и добићете решење

1. Једна птица станарица из наших крајева...
2. Није мали, већ...
3. Предњи део телевизијских уређаја...
4. Супротно од хладноће...
5. Копно поред реке или мора...

6. Насликани лик на платну...
7. Њоме се шије или везе...
8. Један зимски спорт...
9. Покреће уређај, возило или машину...
10. Њоме пишемо...

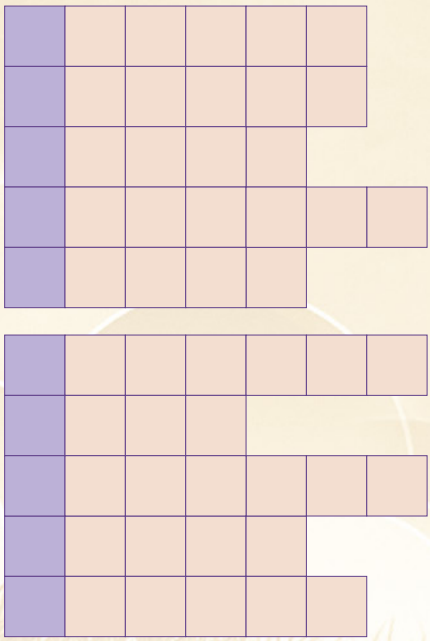

(Решење је на задњој унутрашњој корици)

СВЕТО ПИСМО

Сигурно сте имали прилику да о њему чујете, или можда имате код ваших кућа Свето Писмо (Библију). То је најчитанија књига на свету, и најважнија за хришћански род.

Свето Писмо се састоји од пуно списа из давних времена. У њима су записане истине које је Бог открио људима о себи и својој творевини. У њима се такође говори о животу изабраног народа Божијег, о доласку Сина Божијег на свет међу људе, и о оснивању Цркве и њеном животу.

свештеник Радиша Јовановић
Православна читанка за најмлађе, 2004.

АДАМ И ЕВА*

Адам и Ева били су први људи.

Њих је створио Господ Бог. Били су најсавршенија створења на земљи.

Живели су у рајском врту, од Бога благословеном месту где су биљке давале обилне плодове,

а животиње су међусобно живеле у миру.

* Текст и илустрације су преузети из „Православне бојанке“ аутора Р. Јовановића

Адам се старао о рајском врту и свим животињама је давао имена. Животиње су га слушале и поштовале га.

Нацртајте овде како ви замишљате да је изгледао рајски врт:

Адама и Еву Бог је благословио да рађају децу и да њихово потомство испуни сву Земљу.

Од њих је настао људски род. Ми смо њихови потомци. Адама и Еву називамо нашим прародитељима.

Подсетимо се: ко сачињава породицу?

.....

Како се називају родитељи наших родитеља?

.....

А њихови родитељи?

.....

Видимо, дакле, свуда по тата и мама, и тако уназад, до наших најдаљих предака.

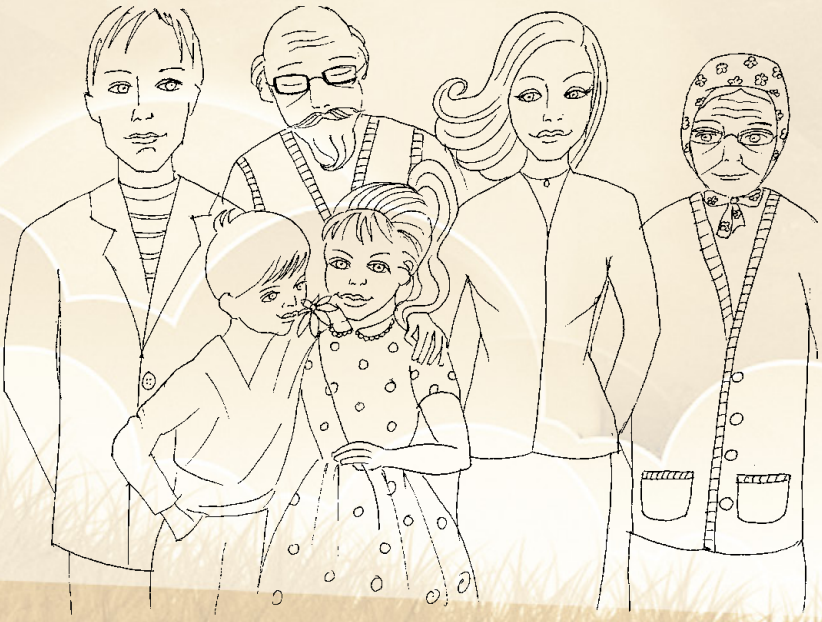

СВЕТА ТАЈНА БРАКА

Господ је благословио да Адам – као човек мушкарац, и Ева – као жена, живе у заједници коју ми називамо браком.

Брак је заједница и остварење узајамне љубави и поштовања две особе различитог пола.

Они су заједно ради пуноће живљења и међусобне помоћи и сарадње, ради спасења.

У светој тајни брака супружници – муж и жена – благословени су да рађају и васпитавају децу.

У брак неко може да ступи само својом слободном одлуком, и наравно – уколико заиста гаји искрену љубав према будућем брачном другу.

Брак је светиња, и породица је светиња. Заједно су слика, икона Цркве.

Зато је важно пажљиво чувати и очувати породицу. Макар и по цену великог труда и жртве.

А то је могуће ако се има воље и праве љубави.

свештеник Радиша Јовановић

ПЕСМА О АПЛАУЗУ

За сваки делић овога света
који Бог створи рукама голим
да и дан данас радошћу цвета,
господо драга – аплауз молим!

Нек затрепери као шум брезе,
нек је од срца, заслужен, течан.
Аплауз који није без везе
и кад престане остаје вечан.

Он је уз тебе докле год трајеш,
он те открива, пред свет износи,
и зато бирај коме га дајеш –
аплаузом говориш ко си.

Најчешће се не мери снагом
него поводом у коме пламти.
Свакоме у свом животу драгом
остане један који се памти.

И зато прати шта је по среди –
важно је коме, ко и због чега.
Аплауз некад стоструко вреди
ономе ко је достојан њега.

Раде Јовановић

ЈЕДНА ВАЖНА ХРИШЋАНСКА ВРЛИНА

Попуните поља и добићете решење

1. Један родитељ...
2. Насликани лик светитеља...
3. Није тешко, већ...
4. Украс око врата...
5. Нама најближа звезда...
6. Речна животиња...
7. Ученик...
8. Прва жена...

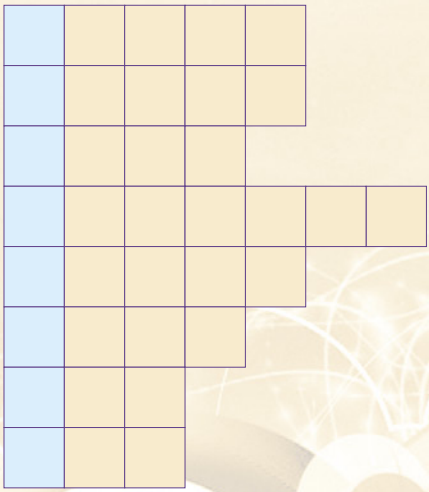

(Решење је на задњој унутрашњој корици)

ПРЕПОДОБНИ ГЕРАСИМ ЈОРДАНСКИ

Свети Герасим Јорданси, икона, 17-18. век

Родом је из Мале Азије. Живео је у петом веку наше ере. Од ране младости показао је љубав према Господу и склоност ка живљењу у хришћанским врлинама. Да би ово остварио у што већој мери, примио је монашки чин и предао се молитвеном и подвижничком животу у Тиваиди у Египту.

После извесног времена вратио се у родно место, а одатле је отишао у Свету Земљу да се поклони хришћанским светињама у Јерусалиму и Јорданској пустињи. У тој пустињи се и настанио, настављајући свој монашки и подвижнички живот.

Испунивши се истрајношћу, мудрошћу и искуством, преподобни Герасим је нешто касније основао манастир. У њему

се живело по веома строгим правилима. Монаштво је било послушно, вредно и узорно. А свети Герасим се нарочито истицао упорношћу у молитвама и посту, дајући пример другима и духовно стражарећи над њима. Народ из околних места пуно је поштовао ову свету манастирску обитељ и трудио се да храном и другим потрепштинама снабдева манастир како се не би оскудевало у најнужнијим стварима.

Упркос великој строгоћи према себи и другима, преподобни Герасим је гајио велику љубав према људима и уопште Божијим створењима. Једном приликом у пустињи га је срео болестан лав. Од трна у нози лавова шапа је загнојила и створила се болна рана. Када се показао пред светитељем, овај му приђе, извуче трн и пажљиво очисти и преви рану. Чим се опоравио, лав се придружио Светом Герасиму, живећи са њим питомо и послушно попут неке домаће животиње, као што су некада давно живеле звери са Адамом у рају. Лав је у манастиру остао све до старчеве смрти, када је и сам угинуо од превелике туге крај светитељевог гроба. Било је то у V веку, тачније 475. г. по Рођењу Христовом.

Преподобног Герасима прослављамо 4. марта по старом, односно 17. марта по новом календару.

свештеник Радиша Јовановић

МАНАСТИР ЉУБОСТИЊА

Као бесцени бисер Епархије крушевачке, смештен у долини планинске реке између два брда где влада тишина и зеленило, у близини града Трстеника, налази се женски манастир Љубостиња, надалеко познат по лепоти и архитектури која ретко кога оставља равнодушним.

Манастир Љубостиња, са црквом Успења Богородице, задужбина је кнегиње Милице, а подигнут крајем 14. века. Један је од најзначајнијих споменика моравске градитељске школе. И управо у овом светом здању сахрањене су кнегиња Милица (у монаштву Евгенија-Ефросинија), жена кнеза Лазара и монахиња Јефимија које су се после Косовске битке овде замонашиле са другим удовицама српских властелина изгинулих у бојевима на Марици и на Косову Пољу. Данас је Љубостиња женски манастир који чува и одржава око двадесет монахиња.

За време Кочине буне управо је из манастира Љубостиње народ позван на устанак. После пропасти буне, Турци су запалили манастир да би се осветили Србима. Тада је већина фресака уништена. Такође, када је манастир запаљен, откривена је тајна ризница која је била сакривена у манастирском зиду иза иконе у којој је кнегиња Милица сакрила своје благо. Међу опљачканим благом налазила се и круна кнеза Лазара која се данас налази у Инстанбулу. Манастир слави 19. августа празник Преображења Господњег као славу овог светог места.

Манастир Љубостиња, 14. век, фото: Милена Зиндовић

На фрескама су тачно забележена одела, накит, инсигније владара, што је веома важно за проучавање материјалне културе оног времена. У припрати на западном зиду сачували су се ликови: лево од улаза – кнегиње Милице и кнеза Лазара, а десно деспота Стефана и његовог брата Вука.

Од живописа у храму сачувано је само мало фрагмената: Исцељење узетог у јужној певници; Архангел Гаврило, Свети Теодор Студит, Свети Јуда, Свети Теодосије и Свети Јефрем Сирин на северозападном ступцу; Архангел Михаил, Свети Сава Јерусалимски, Свети Симеон Српски и Свети Сава Српски на југозападном стубу.

Народна повест каже да су се кнегиња Милица и кнез Лазар упознали баш на месту где се манастир данас налази.

Протојереј-ставрофор Ђорђе Милојковић

Повежимо појмове и нађимо решење:

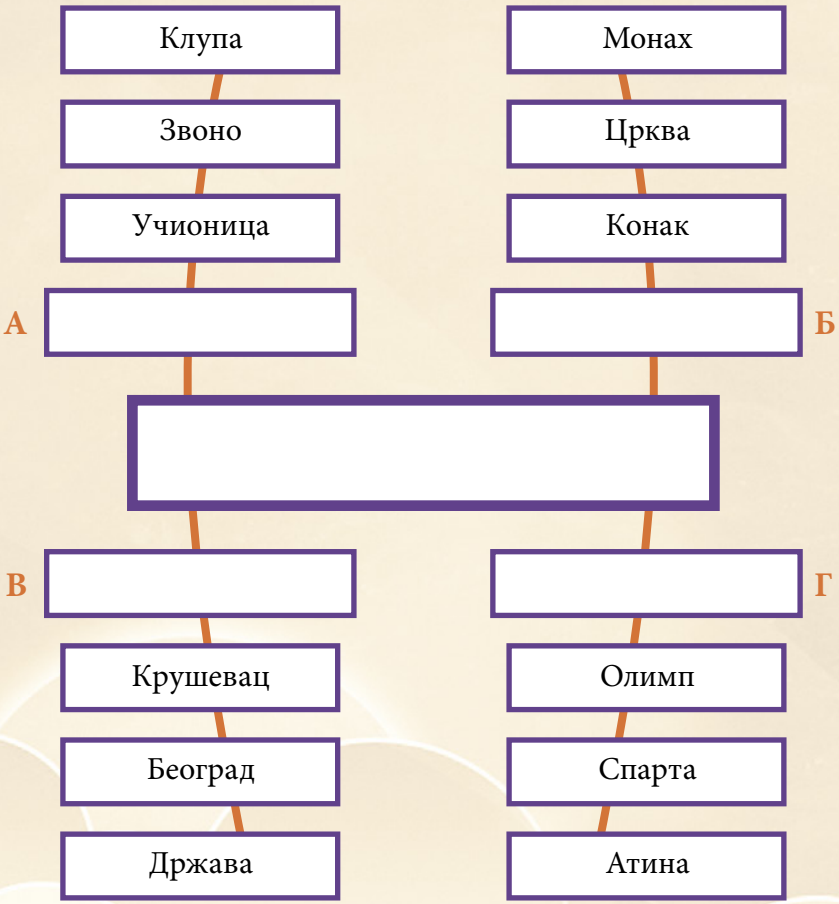

(Решење је на задњој унутрашњој корици)

ПОСТАЛИ СМО ЖИВА ЦРКВА

Данас сваки Србин прави
који воли отаџбину
пева песму Светом Сави,
Светом оцу, Светом сину.

На српској се земљи блиста
просветљена света слика,
Свети Сава поред Христа,
понос Цркве и верника.

Велика је твоја жртва
и бескрајна твоја слава,
постали смо Жива Црква,
Свети Саво, теби хвала!

Славољуб Љуба Јовановић

У НОЋИ КАД РАСТКО СТУПИ МЕЂ' МОНАХЕ

Ликови:

Принц Растко
Монах Игњатије
Игуман
Монаси
Прва птица
Друга птица
Дрво
Месец

1.

РЕЦИТАТОР:

Када дечак Растко напусти дворове,
и кад крену путем све до тада ничјим,
зрикавци су сву ноћ вежбали хорове,
а тајна се скрила у гнездима птичјим.

(*Дечак Растко узима замотуљак и ставља га на леђа. Полази.*)

ПРВА ПТИЦА (*изненађено*): Растко? Куда си кренуо овако рано?

РАСТКО (*говори полушапатом*): Тихо... Да не пробудимо укућане. Путујем далеко, у светогорски манастир што се бели иза јужних планина. Али то нико не сме да зна...

ПРВА ПТИЦА: Не бој се, никоме нећу рећи. Треба ли ти помоћ?

ДРУГА ПТИЦА: Ми, птице, можемо ти показати пут до манастира, како не би залутао. Сваке јесени летимо у том правцу, према далеким морима.

РАСТКО: Нема потребе. Не путујем сам. Ово је мој пратилац, монах са Свете Горе. (*Растко показује руком према монаху који долази и стаје по страни.*)

МОНАХ ИГЊАТИЈЕ: Хајдемо, Растко. Морамо прећи планину пре зоре.

ПРВА ПТИЦА: Срећан пут, Растко.

ДРУГА ПТИЦА: Чувај се. Ако упаднеш у невољу, птице ће увек бити ту да ти помогну.

РАСТКО: Хвала вам, сестрице моје. Не брините за мене. Чувајте тајну и никоме немојте рећи куда сам отишао.

(*Растко и монах одлазе.*)

2.

(*Док рецитатор говори, месец и дрво излазе на сцену и остају у позадини.*)

РЕЦИТАТОР:

И, корак по корак, стиже до границе.
Небо се спустило са јужних планина
и палило тихо звезде вештанице
да осветли стазе за свог новог сина.

(*Растко и монах застају поред дрвета.*)

МОНАХ ИГЊАТИЈЕ: Твој отац, велики жупан Немања, јако ће се растужити кад сазна да си напустио његов двор и кренуо у манастир.

РАСТКО: Да. Али мој отац на небу, Господ Бог, биће срећан јер ће добити још једног пастира који ће му служити.

МОНАХ ИГЊАТИЈЕ: Заиста, Растко, кад стигнемо на Свету Гору, хоћеш ли се растужити и пожелети да се вратиш кући, оцу и мајци?

РАСТКО: Увек ћу волети свог оца Стефана и своју мајку Ану. Ипак, највећа је срећа волети свог Господа. Бићу тужан без родитеља, али био бих још тужнији да сам остао у очевом дворцу.

МОНАХ ИГЊАТИЈЕ: Али ти си могао да постанеш владар, да наследиш сво имање и власт свога оца?

РАСТКО: Највеће имање и највећа моћ су на небу, тамо где је наш Спаситељ Исус Христос. Желим у манастир, да будем што ближе Богу.

(*Обојица гледају у даљину.*)

МОНАХ ИГЊАТИЈЕ: Растко, данима већ путујемо. Ево, стигли смо до мора. Видиш ли оно полуострво у даљини?

РАСТКО: Видим.

МОНАХ ИГЊАТИЈЕ: То је Света Гора. А сада ми реци, пре него што чамцем кренемо према манастиру, да ли ћеш моћи заувек да оставиш свет, богатство, моћ, славу, и да останеш овде?

РАСТКО: Желим да стигнем на Свету Гору. Желим да будем са Господом...

МОНАХ ИГЊАТИЈЕ: Видим да је твоја вера јака. А сада – кренимо, ускоро ће ноћ.

(*Одлазе. На сцени остају дрво и месец.*)

ДРВО: Месече, спаваш ли?

МЕСЕЦ: Не. Ово је ноћ када морам светлети из све снаге. Један је дечак кренуо на Свету Гору. Морам да му осветлим пут.

ДРВО: Слутим да ће овај дечак бити Господу јако драг. Пожури, Месече, за њим. Чувај Божје дете.

МЕСЕЦ: Чуваћу га и пратити до самих манастирских врата.

ДРВО: Срећан пут, Месече. Нека вас милост Божја прати.

(*Месец одлази за Растком и монахом.*)

3.

РЕЦИТАТОР:

Ноћ беше кад Растко
пред манастир стиже.
Подигоше резу
неке руке плахе,
туга приви срећу да јој буде ближе
у ноћи кад Растко ступи пред монахе.

(*Монах Игњатије и Растко стижу у манастир и излазе пред монахе.*)

МОНАХ ИГЊАТИЈЕ: Помаже Бог, браћо монаси.

МОНАСИ (*у глас*): Бог Вам помог'о.

МОНАХ ИГЊАТИЈЕ: Довео сам вам младог кнеза...

(*Монаси љубе руку монаху који је дошао са Растком и грле се са младићем.*)

МОНАХ: Уђите, одвешћемо вас код игумана.

(*Сви заједно улазе у манастирски дом. Прилази им игуман.*)

МОНАХ ИГЊАТИЈЕ: Игумане, уз Божју помоћ доведох младог кнеза. (*Показује на Растка. Растко прилази игуману и љуби му руку.*)

ИГУМАН: Бог те благословио, дете. Реци ми шта те доводи у манастир?

РАСТКО: Исто што је и вас, оче. Велика жеља да будем са Господом.

ИГУМАН: Требало је да будеш српски владар. Знаш ли чега се све одричеш доласком у манастир?

РАСТКО: Свега се могу одрећи, само не свога Господа Бога.

ИГУМАН: Мораћеш да спаваш на тврдој постељи, да учиш и да радиш тешке послове. Ти си жупанов син. Ниси навикао.

РАСТКО: Љубав одагна све тешкоће. Уз љубав коју имам према Богу, моћи ћу да радим и да живим.

ИГУМАН (*окреће се према монасима*): Примамо ли га за искушеника нашег манастира?

МОНАСИ (*у глас*): Примамо га.

МОНАХ ИГЊАТИЈЕ: Ми га примамо, али ти, игумане, одлучи сам.

ИГУМАН: Нека буде воља Свевишњега. Само је Он могао да учини да једно дете са толико воље пожели да живи монашким животом. Примљен си, дечаче.

(*Растко прилази, клекне и пољуби игумана руку.*)

4.

РЕЦИТАТОР:

Ту изучи дечак науке и житија,
и ниче му брада као мека свила.
У његовом срцу покрену се литија,
немирно звецнуше ланчићи кандила.

РАСТКО (*Хода са јеванђељем у рукама читајући*): И доношаху му децу да их се дотакне, а ученици забрањиваху онима што их доношаху. А Исус, видевши, узнегодова и рече им: Пустите децу нека долазе мени, и не браните им; јер је таквих Царство Божије. Заиста вам кажем – који не прими Царства Божијега као дете, неће ући у њега. И загрливши их стави руке на њих те их благослови.

(*Две птице слећу поред Растка.*)

ПРВА ПТИЦА: Растко, сећаш ли се нас? Ми смо оне птице које су те испратиле када си напуштао очев двор.

ДРУГА ПТИЦА: У Србији ће ускоро зима. Летимо на југ, где је топлије, па смо одлучиле да свратимо до тебе и видимо како си.

РАСТКО (*Прилази птицама*): О, како се радујем што вас видим, другарице моје. Ваш цвркут ме је још у детињству учио музици, па сада с лакоћом певам песме Господу нашем. Лепет ваших крила показао ми је да није немогуће дохватити небо, и да ће моја вечерња молитва стићи до Божијег уха.

ПРВА ПТИЦА: Учи, Растко, нећемо ти сметати. Ми сада идемо даље, у још топлије крајеве.

ДРУГА ПТИЦА: Свратићемо у рано пролеће, када кренемо натраг у Србију. Због, Растко, драги дечаче.

(*Птице замахују крилима и одлазе.*)

5.

РЕЦИТАТОР:

Дође дан кад Растко доби име Сава...
Небо му од звезда сплело бројанице,
а ветар је вио бујне власи трава
журећи да вести снесе до границе.

(*Дрво и месец, на пропланку.*)

ДРВО: Хеј, Месече, јеси ли чуо новости са југа?

МЕСЕЦ: Не. Ноћас је доле на земљи дувао неки ветар и ништа нисам могао да чујем.

ДРВО: Тај ветар је донео лепе вести из Свете Горе.

МЕСЕЦ: Реци, о чему се ради?

Свети Сава, фреска, 13. век, манастир Милешева

ДРВО: Сећаш ли се оног дечака, Растка, који је пре много година крадом напустио жупанов двор, одрекавши се престола?

МЕСЕЦ: Наравно да се сећам. Те ноћи, када су Растко и монах пролазили овом ливадом, светлео сам из све снаге да им осветлим пут. Заувек ћу се сећати тог дечака-путника.

ДРВО: Е, тај дечак се већ одавно не зове Растко. Он је одрастао, замонашио се и добио монашко име - Сава.

МЕСЕЦ: Значи, Растко је отпочео нови живот посветивши се Богу, и постао Сава. А требало је да влада Србијом, са својом браћом.

ДРВО: Да, али уместо тога он је постао први српски архиепископ. Уместо да себи зида краљевски дворац, он је сазидао мноштво цркви и школа.

МЕСЕЦ: Чуо сам да су се његова браћа завадила око тога ко ће наследити престо старог оца Немање.

ДРВО: Тако је. Чим је сазнао за то, Сава је дошао у Србију и помирио завађену браћу. И не само то. Сав народ српски учио је праштању и братској љубави.

МЕСЕЦ: Срећна је земља која има такве људе.

ДРВО: Срећни су људи који имају таквог учитеља.

МЕСЕЦ: Одох да пронађем његов манастир. Осветлићу му стазе ма где да крене по мраку.

(*Месец одлази.*)

ДРВО: Хајде, Месече, пожури. Мораш светлети добрим људима.

РЕЦИТАТОР:

Уместо да влада, он оде да служи.
Уместо да чува, он крену да даје.
И Христу Господу своју душу пружи,
душу која мири, подучава, траје.

Нама даде земљу, дом за нас и ласте,
да је сачувамо кроз тмурна столећа.
Што је ближа Христу, моја земља расте –
Од Растка до Саве, све већа и већа.

(Крај)

Раде Јовановић

РАДОВИ НАШИХ ЧИТАЛАЦА

МОЈ ПАРОХИЈСКИ МАНАСТИР

Сви ми имамо неко место где се осећамо пријатно и безбедно. За мене је то манастир Светог Луке у Бошњану.

Манастир се налази на обронцима Мојсињске Горе, на брдашцету обраслом дрвећем са пуно винограда и њива. То је божанствено место. Манастир сам по себи није велик, али ипак одише срећом. Упркос његовој величини има места за све вернике који траже исцељење и благослов. Испред самог манастира са леве стране је манастирско гробље. Ту се налази гроб старца Гаврила. Старац је живео сто година и за време свога земаљскога живота оставио је пуно савета и мудрих прича. За старца кажу да је био прозорљив. Када прођемо кроз велику манастирску капију, каменом стазом пролазимо кроз манастирску порту и стижемо до Марковог звона. То звоно је највеће на нашем подручју. Звук звона је громогласан и као да се простире из самог неба. Поред звоника налази се Кнежева кула посвећена Светом цару Николају II Романову и нашем цару Лазару. Даље у порти налази се црква Свих Светих која својим изгледом подсећа на Високе Дечане. У манастирској порти се поред Кнежеве куле простире бордоцрвени конак са великом терасом украшеном цвећем и са продавницом. У доњем делу дворишта налази се извор лековите и свете воде. Посвећен је Пресветој Богородици, Светом Луки и Светој Петки. Људи говоре и препричавају разна исцељења и чуда. У порти се налази и фонтана од белог камена украшена разним

Манастир Светог Луке у Бошњану

крстовима и голубовима, која је највећа радост деци. Двориште је прекривено травом и цвећем. Игуман манастира је отац Алексеј Богићевић. Поред њега ту су отац Лука и мати Јелена. У манастиру постоје две иконе које мироточе благоуханим светим миром. То су иконе Светог Апостола Луке и Светог царевића Алексеја. У манастиру се налазе честице светих моштију разних светаца. Свето миро и Свете мошти одишу посебним и јединственим мирисом које људе испуњавају блаженством. Оно што је јако важно и битно јесте да сви у манастиру одишу љубављу. После Литургије је обавезна трпеза љубави где нас отац Алексеј увек обрадује неком причицом и подари неки савет. На поласку кући сви добијамо благослов и одлазимо испуњени миром и љубављу.

У манастиру Светог Луке осећам се посебно и безбрижно. Манастир је велика светиња на костима мученика и како отац Алексеј каже: „Мали Јерусалим и наше свето брдо“.

Нађа Савић, пети разред,
ОШ „Драгомир Марковић“ у Крушевцу

***

Рад је освојио трећу награду на конкурсу „Бесребренички дани“ у Ваљеву.

ЛИКОВНИ И ЛИТЕРАРНИ КОНКУРС

Уважени читаоци, драги пријатељи,
за вас смо припремили нови ликовни и литерарни конкурс.

Тема је: ПОРОДИЦА.

Молимо вас да радови буду самостални. Најбоље је да их доставите преко вероучитеља или наставника. Читко се потпишите на полеђини рада, наведите у коју школу идете и име наставника или вероучитеља.

Најбоље оцењени радови (најмање три) биће награђени дипломама и књигама, остали високо оцењени радови биће похваљени.

Приспеле радове нисмо у могућности да вратимо. Задржавамо право да исте можемо да објавимо, према потреби и могућностима.

Радове доставити најкасније
до 25. марта текуће године на адресу:

Црква Свете Петке, Мачковац, 37251 Глободер

Решење задатка са 4. странице: СВЕТО ПИСМО – 1. Сеница, 2. Велики, 3. Екран, 4. Топлота, 5. Обала, 6. Портрет, 7. Игла, 8. Скијање, 9. Мотор, 10. Оловка.
Решење задатка са 13. странице: МИЛОСРЂЕ – Мајка, Икона, Лако, Огрлица, Сунце, Риба, Ђак, Ева.
Решење задатка са 18. странице: А - Школа, Б - Манастир, В - Србија, Г - Грчка.
Коначно решење: ХИЛАНДАР.